

[Westermann.]

den Mening, at det vil være rigtigt at lade Loven omfatte ogsaa dette Personel, men der har ikke kunnet skaffes Tilslutning fra de andre Partier i Udvalget, og da vi, som nævnt under første Behandling, giver Tanken om en Hædersgave til krigsforulykkede Søfolk vor ubetingede Tilslutning, har vi ikke villet sinke eller vanskeliggøre Lovforslagets Gennemførelse ved at stille Ændringsforslag. Vi udtaler da Haabet om, at Rigsdagen, naar Krigsulykker maatte overgaa det Personel, som jeg her har omtalt, maa stille sig forstaaende og kulant over for de efterladte, saaledes som det ogsaa er forudsat i de Bemærkninger, der er knyttet til Handelsministerens Ændringsforslags § 8, hvorefter vedkommende offentlige Myndighed i paakommende Tilfælde selv maa tage Stilling til Sagen.

Det har været mit Parti meget magtpaaliggende at bevare den nye Understøttelses Karakter af en virkelig Hædersgave, og det er ogsaa vort Indtryk, at dette er fuldt ud opretholdt i det af den højtærede Handelsminister stillede Ændringsforslag. Vi har i særlig Grad ønsket ved dette Forslag over for Søens Folk at markere, at det i højere Grad end en økonomisk Understøttelse drejer sig om hele det danske Folks Anerkendelse, Hyldest og Hædersbevisning til en Stand, som med Mod og Offervilje i en særlig vanskelig Tid hævder den danske Sømandsstands smukkeste Traditioner. Det er samtidig vort Haab, at denne Anerkendelse ogsaa maa animere til fortsat at udføre den farlige, men for Land og Folk saa livsvigtige Gerning paa Søen. Paa mit Partis Vegne kan jeg derfor anbefale det stillede Ændringsforslag til Vedtagelse og Lovforslaget til endelig Vedtagelse her i dette høje Ting.

Kristian Nygaard: Ved Lovforslagets første Behandling udtalte jeg Ønsket om, at man gennem Udvalgsbehandlingen maatte naa frem til en Form for Loven, der, alle Forhold taget i Betragtning, gav en bedre Løsning af Spørgsmaalet end det oprindelige Lovforslag. Det er min Opfattelse, at det er lykkedes at opnaa dette gennem det Ændringsforslag, som den højtærede Handelsminister har stillet, og som er tiltraadt af hele Udvalget.

Jeg finder det saare heldigt, at der i Forslagets § 2 er indsat en Bestemmelse om, at Hædersgaven ogsaa kan ydes i visse Tilfælde, hvor de opstillede Betingelser ikke foreligger opfyldt, og det er mit Haab, at

den højtærede Handelsminister og Folketingets Finansudvalg, som skal træffe Afgørelsen, vil vise sig imødekommende over for rimelige Krav.

Bestemmelsen i § 3, hvorefter Hædersgaven kan mistes, hvis Gævemodtageren ikke længere viser sig værdig til fortsat at modtage den, finder jeg ogsaa er en betydelig Forbedring af det oprindelige Lovforslag, da man jo ikke godt kan have en Ordning, hvorefter man uddeler Hædersgaver til Folk, der har begaaet en i den offentlige Mening vanærende Handling.

Idet jeg udtaler Haabet om, at Forholdene paa Havet snart maa udvikle sig saadan, at vore Sømænd og Fiskere paa ny kan udføre deres samfundsnyttige Gerning uden særlig Fare og uden at have Brug for nærværende Lovforslag, skal jeg, idet jeg kan slutte mig til den ærede Ordførers Redegørelse, tillade mig paa Det radikale Venstres Vegne at anbefale Lovforslaget til hurtigt Vedtagelse.

Hartel: Det ærede Medlem Hr. Brorsen kan i det mindste ikke beklage sig over nogen som helst Form for Surlighed fra vor Side, idet jeg allerede ved første Behandling takkede baade ham og hans Parti for det Initiativ, som de havde taget i denne Sag, og jeg fastholder denne Tak. Det forekommer mig heller ikke, at Ministeren har haft noget afgørende at indvende, men at det var rigtigt, som jeg sagde ved første Behandling, at hans Indstilling var velvillig; ellers vilde han vel ikke have fremsat en Række Ændringsforslag over for Udvalget, som Udvalget har tiltraadt, og som jeg mener har givet Forslaget den rigtige Form.

Vi mener ligesom de øvrige Ordførere, der har udtalt sig, at det er afgørende vigtigt, at Princippet, at det er en Hædersgave, fastholdes. Vi maa alle indrømme, at det Arbejde, der udføres af vor Sømandsstand og ogsaa af vore Fiskere under disse Forhold, er en mandig Indsats, som fortjener den største Paaskønnelse og Beundring fra den øvrige Befolknings Side, og det er rigtigt, at det nu er kommet til Udtryk i det Lovforslag, som Venstre oprindeligt har fremsat her i Salen.

Jeg kan slutte mig til den Betragtning, det ærede Medlem Hr. Brorsen gjorde gældende, at efterhaanden som de for os uforstaaelige Tildragelser sker paa Søen, melder det Krav sig med stadig større Paatrængenhed, at vi maa have Klarhed over de Rettigheder, vi har, eller om vi i det hele taget mere har Rettigheder, og det venter